

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่าน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง พินิจภาษา พิจารณาสาร
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การระบุความรู้จากเรื่องที่อ่าน
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

การอ่าน คือ การรับรู้โดยการดูตัวหนังสือ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ ทำให้เข้าใจเรื่องราวหรือความบันเทิงใจได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียน เป็นการอ่านที่ดีและได้ประโยชน์อย่างแท้จริง

การตั้งจุดประสงค์ในการอ่าน

๑. อ่านเพื่อให้เกิดความรู้ คือ การอ่านในเรื่องที่ยังไม่รู้ หรือต้องการเพิ่มพูนความรู้ให้มากยิ่งขึ้น เช่น การอ่านหนังสือประเภทตำรา สารคดี วารสาร หนังสือพิมพ์

๒. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด คือ การอ่านหนังสือแนวความคิด ปรัชญา วัฒนธรรม จริยธรรม และความคิดเห็นทั่วไป ผู้อ่านต้องใช้วิจารณญาณในการเลือกนำความคิดที่ได้จากการอ่านมาใช้ให้เป็นประโยชน์

๓. อ่านเพื่อให้เกิดความบันเทิง เป็นการอ่านในเวลาว่าง เป็นการอ่านหนังสือประเภทเบาสมองเพื่อการพักผ่อน เช่น อ่านนิทาน อ่านนวนิยาย อ่านเรื่องสั้น

๔. อ่านเพื่อตอบสนองความต้องการอื่น ๆ เช่น อ่านเพื่อนำไปแสดงความคิดเห็น

ประโยชน์ของการอ่าน

๑. เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องทำให้มีความคิดกว้างไกล มีความทันสมัย

๒. เสริมสร้างบุคลิกภาพที่เหมาะสม

๓. ช่วยส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์

๔. เป็นข้อมูลในการตัดสินใจและรู้แนวทางในการแก้ปัญหา

๕. เกิดการเรียนรู้วิธีการค้นคว้าต่อไป ตลอดจนการแสวงหาความเพลิดเพลิน

๖. สนับสนุนการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

รุจี ตันต้อศวโยธี. (๒๕๖๕). **คู่มือภาษาไทย ป.๕ (หลักภาษาไทยและการใช้ภาษาไทย).**

กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี การพิมพ์.

สมศักดิ์ อัมพรวิสิทธิ์โสภณ. (๒๕๖๔). **ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ป.๕.**

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ภูมิบัณฑิต.